

[33:7]

ומשֵׁה יִקְוֹז אֶת הָאֱהָל וְנָטָה לוֹ מִזְוִיָּךְ לַמּוֹזָנָה הַרְזוֹק מִן הַמּוֹזָנָה וּקְרָא לוֹ אֱהָל
מוֹעֵד וְהִיָּה כָל מִבְקֶשׁ יִהְיֶה יֵצֵא אֶל אֱהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִזְוִיָּךְ לַמּוֹזָנָה

[33:8]

וְהִיָּה כִצְאֹת מִשֵׁה אֶל הָאֱהָל יִקּוּמוּ כָל הָעָם וְנָצְבוּ אִישׁ פְּתוּחַ אֱהָלוֹ וְהִבִּיטוּ
אִזְוָרֵי מִשֵׁה עַד בְּאוֹ הָאֱהָלָה

[33:9]

וְהִיָּה כִבָּא מִשֵׁה הָאֱהָלָה יִרַד עֲמוּד הָעֶנָן וְעָמַד פְּתוּחַ הָאֱהָל וּדְבַר עִם מִשֵׁה

[33:10]

וּרְאָה כָל הָעָם אֶת עֲמוּד הָעֶנָן עֹמֵד פְּתוּחַ הָאֱהָל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ
פְּתוּחַ אֱהָלוֹ

[33:11]

וּדְבַר יִהְיֶה אֶל מִשֵׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וּשָׁב אֶל
הַמּוֹזָנָה וּמִשְׁרָתוֹ יִהְיֶה בֵּן בֵּן נָעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֱהָל

[33:12]

וַיֹּאמֶר מִשֵׁה אֶל יִהְיֶה רְאָה אֶתְּךָ אֱמַר אֵלַי הֲעַל אֶת הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא
הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עָמִי וְאַתָּה אִמְרַת יִדְעֶיךָ בְּשֵׁם וְגַם מִצְאֹת זֶזַן
בְּעֵינַי

[33:13]

וְעַתָּה אִם נָא מִצְאֹתֵי זֶזַן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְּרֹכְךָ וְאִדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצֵּא זֶזַן
בְּעֵינֶיךָ וּרְאָה כִּי עֹמֵךְ הִגְוִי הַזֶּה

[33:14]

ויאמר פְּנִי יִלְכוּ וְהִזְזוּתִי לָךְ

[33:15]

ויאמר אֵלָיו אִם אֵינְךָ הַלְכִים אֵל תַּעֲלֹנוּ מִזֶּה

[33:16]

וּבַמָּה יוֹדַעַ אֲפֹא כִי מִצְאָתִי זֹזְן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמְּךָ הַלּוֹא בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ

אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל הָעָם אֲשֶׁר עָל פְּנֵי הָאָדָמָה

[33:17]

ויאמר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה גַם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי כִּי מִצְאָתִי זֹזְן

בְּעֵינַי וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם

[33:18]

ויאמר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ

[33:19]

ויאמר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עָל פְּנֶיךָ וּקְרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וּזְזוּתִי אֶת

אֲשֶׁר אֲזוּן וּרְזוּמֹתַי אֶת אֲשֶׁר אֲרוּזִים

[33:20]

ויאמר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת פְּנֵי כִי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְזִי

[33:21]

ויאמר יְהוָה הִנֵּה מִקוּם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עָל הַצּוּר

[33:22]

וְהָיָה בְעֵבֶר כְּבֹדִי וּשְׂמֹתֶיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וּשְׂכַתִּי כַּפֵּי עֲלֶיךָ עַד עֲבָרִי

[33:23]

והסרתני את כפי וראית את אזורי ופני לא יראו

[34:1]

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לזזת אבנים כראשונים וכתבתי על
הלזזת את הדברים אשר היו על הלזזת הראשונים אשר שברת

[34:2]

והיה גכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר

[34:3]

ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא

[34:4]

ויפסל שני לזזת אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקוז בידו שני לזזת אבנים

[34:5]

וירד יהוה בענן ויתילב עמו שם ויקרא בשם יהוה

[34:6]

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רזום וזננון ארך אפים ורב זסד
ואמת

[34:7]

נצר זסד לאלפים נשא עון ופשע וזטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על
בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

[34:8]

וימחר משה ויקד ארצה וישתחו

[34:9]

ויאמר אם נא מצאתי זון בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלזת לעוננו ולזטאתנו ונזולתנו

[34:10]

ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו
בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את מעשה יהוה
כי נורא הוא אשר אני עשה עמך